

Πανελλήνιες 2016

Προτεινόμενες λύσεις

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ 30/5/2016

A1. Όταν διώχτηκε από τους συνωμότες του Καλιγούλα, αποσύρθηκε σε μια (θερινή) κατοικία, που ονομάζεται Ερμαίο. Λίγο αργότερα, τρομοκρατημένος από τα νέα της σφαγής σύρθηκε προς το πλησιέστερο λιακωτό και κρύφτηκε ανάμεσα στις κουρτίνες που κρεμόντουσαν στην πόρτα.

.....

Κάποια μέρα ο Κάτωνας έφερε στη σύγκλητο ένα πρώιμο σύκο από την Καρχηδόνα και δείχνοντάς το στους συγκλητικούς είπε «Σας ρωτώ πότε νομίζετε ότι κόπηκε αυτό το σύκο από το δέντρο». Όταν όλοι απάντησαν ότι ήταν φρέσκο, είπε «Κι όμως μάθετε πως κόπηκε στην Καρχηδόνα πριν τρεις μέρες.

.....

Όταν ο Καίσαρας άκουσε το χαιρετισμό είπε: «στο σπίτι μου ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε ήρθαν στο μυαλό του κορακιού τα λόγια του αφεντικού του: «έχασα το λάδι και τον κόπο μου (κρίμα στον κόπο μου)». Ακούγοντας αυτά τα λόγια ο Αύγουστος γέλασε και αγόρασε το πουλί τόσο, όσο κανένα μέχρι τότε δεν είχε αγοράσει.

B1. α. insidiatōribus: insidiatore

cui: **qua**

caedis: **caedium**

se: **mihi**

quodam: **quoddam**

praecocem: **praecocia**

patribus: **patrum**

hanc: **haec**

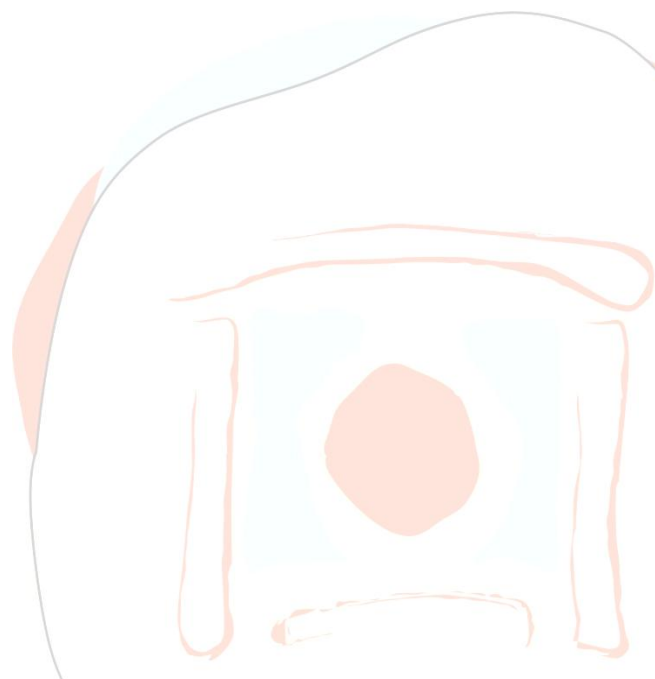
sui: **tui**

nullam: **nullius**

β. proximum: propiorem

prope – propius – proxime

satis: **satius**

σπουδαστήριο Κυριακίδης – Ανδρεάδης

B2. α. Exclūsus: **excludunt**

recesserat: **recedamus**

extrerritus: **exterruisti**

prorepsit: **proreptum**

abdidit: **abderetis**

attulit: **afferre**

ostendensque: **ostenturusque/ ostensurusque**

decerptam esse: **decerpi**

dexit: **dic**

venit: **veniendo**

β. perdidit: **perdas – perderes – perditurus sis – perdidideris - perdidisses**

Γ1. α. **Caligulae**: γενική αντικειμενική στο insidiatoribus

cui: δοτική προσωπική κτητική στο est

se: αντικείμενο του ρ. abdidit (εκφράζει άμεση αυτοπάθεια)

die: αφαιρετική του χρόνου στο attulit

decerptatum esse: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο του ρ. putetis

ex arbore: εμπρόθετος προσδιορισμός της απομάκρυνσης στο decerptam esse

recentem: κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο ficum μέσω του συνδετικού esse

salutatiōnum: γενική διαιρετική στο satis

corvo: δοτική προσωπική στην απρόσωπη έκφραση venit in mentem

quanti: γενική της αφηρημένης αξίας στο emerat

β. **Ficus praecox a Catone allata est**

γ. **in curiam** → in curiā (στάση σε τόπο)

ex/ de/ ab curiā (απομάκρυνση από τόπο)

domi → domum (κίνηση σε τόπο)

domo (απομάκρυνση από τόπο)

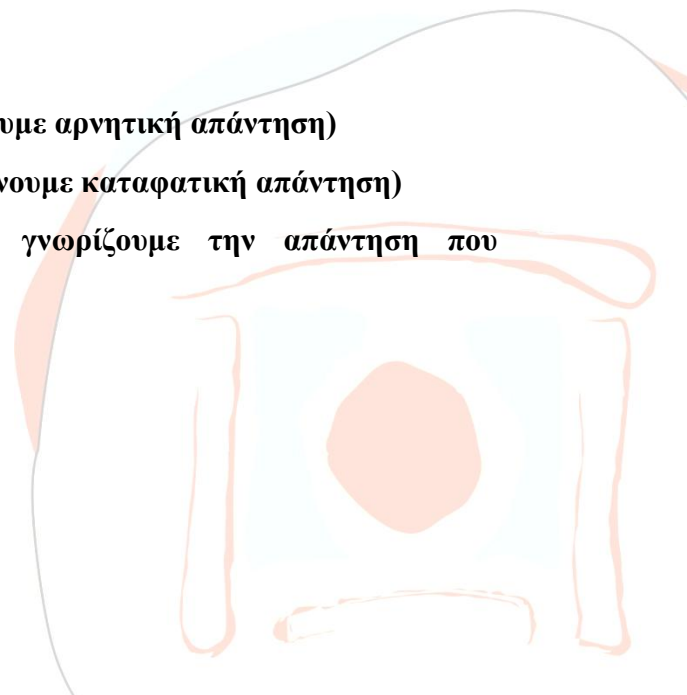
δ. **Num ad haec verba Augustus risit?** (περιμένουμε αρνητική απάντηση)

Nonne ad haec verba Augustus risit? (περιμένουμε καταφατική απάντηση)

Risitne ad haec verba Augustus? (δεν γνωρίζουμε την απάντηση που περιμένουμε)

Γ2. α. **vela praetenta** → vela quae praetenta erant

ficum praecox → ficum quae praecox erat

- β. • cui nomen est Hermaeum** → δευτερεύουσα αναφορική πρόταση, προσδιοριστική στο *diaetam* ως επιθετικός προσδιορισμός στη λέξη αυτή (εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία *cui* και εκφέρεται με οριστική, γιατί δηλώνει το πραγματικό, χρόνου ενεστώτα γιατί αναφέρεται στο παρόν).
- **quando hanc ficum decerptam esse putetis ex arbore** → δευτερεύουσα πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής άγνοιας ως αντικείμενο στο ρ. *interrogo* (εισάγεται με το ερωτηματικό *quando*, εκφέρεται με υποτακτική, γιατί η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της ερώτησης και συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα *putetis* γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου *interrogo* και δηλώνει σύγχρονο στο παρόν).
- **Cum omnes recentem esse dixissent** → δευτερεύουσα χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας με ρ. το *inquit* (εισάγεται με τον ιστορικό – διηγηματικό σύνδεσμο *cum* – *cum historicum* ή *natrativum*- που χρησιμοποιείται για τις διηγήσεις του παρελθόντος και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί ο ιστορικός – διηγηματικός *cum* υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση της δευτερεύουσας με την κύρια και δημιουργεί, μια σχέση αιτίου – αιτιατού ανάμεσά τους, ενώ είναι φανερός ο ρόλος του υποκειμενικού στοιχείου στην υποτακτική και συγκεκριμένα με υποτακτική υπερσυντελικού *dixissent*, γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου *inquit* και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν).
- **quanti nullam adhuc emerat** → δευτερεύουσα παραβολική πρόταση, απλή, του ποσού, ως β' όρος σύγκρισης με πρώτο την κύρια (εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία *quanti*, εκφέρεται με οριστική – *emerat*- γιατί η σύγκριση αφορά δύο πράξεις ή καταστάσεις που είναι ή θεωρούνται αντικειμενική πραγματικότητα, αναφέρεται στο παρελθόν).
- γ. exclusus:** *postquam exclusus est*. Εκφέρεται με οριστική – η πράξη ενδιαφέρει μόνο από χρονική άποψη- χρόνου παρακειμένου και δηλώνει προτερόχρονο στο παρελθόν.
- exterritus:** *cum exterritus esset*
- audita:** Πρόκειται για ιδιάζουσα αφαιρετική απόλυτη χρονική μετοχή που δηλώνει προτερόχρονο. Ισοδυναμεί με χρονική πρόταση *cum Caesar salutationem audivisset*.

επιμέλεια// Παραρά Μάρω